

ALLTID FORN
100AR

Dagbladet

Nr. 269 — Onsdag 19. november 1969

101. årgang

Nr. 269 — Onsdag 19. november 1969

Torturert i tunesisk fengsel

SAMVITTIGHETSFANGER DØMT ETTER FARSEAKTIG RETTSSAK

Dømt til to års fengsel i fullstendig isolat. Torturert med slag under fotsålene, endeløse timer uten søvn, spark mot kroppen etc. etc.

29 år gammel — men allerede gråhåret, sitter franskmannen Jean Paul Chabert foran oss.

Sammen med 130 andre, alle tunesere, ble han i fjor dømt etter sju dagers rettsforhandlinger. Ved en farse av en rettssak.

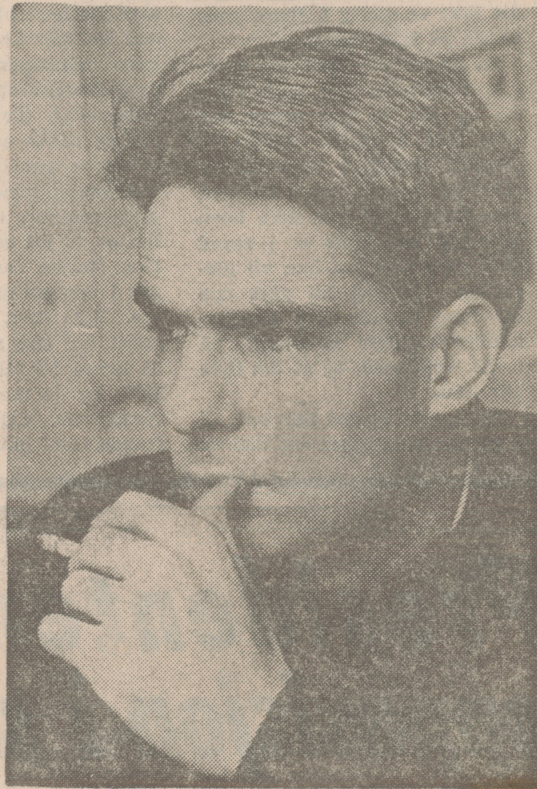
Det ble gitt straffer opp til 20 års fengsel. Det var opprettet en særdomstol — og det var en politisk dom — selv om myndighetene iherdig hevdet det motsatte.

Jean Paul Chabert er i Oslo for å delta i samvittighetsfangenes uke, arrangert av Amnesty International. Også den polske Nina

Fortsettes 8. side

3

— Jeg ble dømt til to års fengsel, fordi de tunesiske myndigheter mente jeg hadde lånt bort en skrivemaskin, sier Jean Paul Chabert.

Torturert - -

Fortsatt fra 1. side

3

Karsow skal delta. Hun kommer til Oslo i dag.

Hvorfor ble så Chabert dømt?

— Myndighetene påstod at jeg fikk en skrivemaskin fra den kinesiske ambassade i Tunis, og at jeg lånte den bort til venner. Skrivemaskinen skal ha vært brukt til å skrive artikler til et studentblad som kritiserte Bourguiba og hans kone. Jeg har aldri sett denne skrivemaskinen. Jeg har heller aldri drevet med politikk.

De 130 personer ble arrestert for hva myndighetene kalte et komplott. De ble torturert i ni dager. Chaberts celle-nabo fikk elektrisk sjokk og fikk også neglene revet ut.

Rettsaken mot oss 130 varte i sju dager, sier Chabert til Dagbladet. Ingen av oss ble frikjent. Noen av oss var uten skaffet utenlandske forsvarere. De fikk ikke lov til å møte i retten, og våre tunesiske forsvarere fikk bare anledning til å se flyktig gjennom dokumentene dagen før saken skulle opp.

Fordi Chabert var eneste utlending, ble han behandlet bedre enn de andre. Han fikk lov til å forklare seg for retten. Da han ba om at de to han angivelig skulle ha gitt skrivemaskinen til, måtte bli ført som vitner, fikk den ene komme. Han var også fange. Denne opplyste at han var blitt torturert til å avgi falsk forklaring mot Chabert. I retten trakk han forklaringen tilbake.

— Dommeren underkjente dette vitneprovet, og legen som undersøkte fangen som hadde fått trukket ut neglene, ble videre nektet å møte i retten. Vitneførsel i det hele ble stort sett nektet.

Mens de satt i fengsel, ble fangene presset til å søke benådning mot at de lovet aldri å delta i slik virksomhet igjen. Bare da kunne de få besøk etc., eller kanskje slippe ut.

En av dem som har fått en dom på 15 år nekter å skrive slike brev. Så slipper han heller ikke ut.

Fortsatt sitter 30 fengslet. De er alle adoptert av Amnesty International. Det betyr at de er meningsfanger — ikke voldsfanger.

Chabert opplyser for øvrig at de fangene i Tunis som sitter inne for kriminelle handlinger får bedre behandling enn de politiske fanger.

— Hvorfor slapp De ut etter ti måneder?

— Fordi jeg er franskmann, og på grunn av sterkt press utenfra. Blant annet fra Amnesty International. Jeg var den første som ble løslatt. Det var tidlig i sommer. Jeg reiste straks til Amnesty International i London og avla rapport. Tortureringen i de tunesiske fengsler kom da klart fram for offentligheten.

— Er situasjonen for fangene like ille etter dette?

— Den er bedret ørlite grann. Fra juli i år kan de motta besøk en gang måneden, og skrive og motta et brev i samme tidsrom. Men bortsett fra dette er ikke situasjonen endret.

Den politiske retts-ferro er like sterk.

- NORVEGE -